

Καρτερούμεν

στίχοι: Δημήτρης Λιπέρης
μουσική: Δημήτρης Λάγιος

Καρτερούμεν μέραν νύχταν
να φυσύσει ένας αέρας
στον τον τόπον που καμένας
τζι'εν θωρεί ποτέ δροσιάν.

Για να φέξει ξαρτερούμεν
το φως τζιήνης της μέρας
που να φέρει στον καθέναν
τζιαι δροσιάν τζιαι ποσπασιάν.

1866 - 1937

ΒΟΥΤΤΗΜΑΝ ΗΛΙΟΥ

Άρκον πών να με παίρνουσιν οι τέσσερις τζι εμέναν
Μες τζ'είν την ανακατωσιάν,
Έλα τζαι 'σου στην Εκκλησιάν,
Μεν αντραπείς κανέναν.

Αγάπουσ σε έξω ψυσ'ής τζι εν να σε καταχνώσουν,
Αν είσαι κόρη σπλαχνιτζ'ή
Μεν περαρκήσεις, έρκου τζει,
Πριχού να με λουκκώσουν.

Τους ζωντανούς εν'πώ 'χουσιν μάσ'ην τζι εν τους χωνεύκουν,
Τους πεθαμμένους συγχωρούν
Εν φούχτα χώμαν τζι εν μπορούν,
Κόρη, να τους παιδεύκουν.

Ππέφτει τους πκιον μακάριση τζαι ψυσικόν διούσιν,
Γιατί που τον ψεματινόν
Πηαίννουν στον αληθινόν
Κόσμον, τζι εν να κριθούσιν.

Αν μεν μου κάμουν κόλλυφα στες τρεις, με σαραντάριν
Μήτε στον χρόνον λουτουρκάν
Πάρουμου για παρηορκάν
Κάμε μου τουν την χάρην.

Βούττημαν ήλιου τζι ύστερις, τέλεια πων να συγράσει
Τζαι πόν ν' αδειάσουν τα στενά
Πον έσειι πλάσμαν να περνά
Για να σε ξιφαράσει,

Έλα τζαι 'σού στο μνήμαν μου τζαι μες στον πότην άψε
Αϊταφίτικον τζιερίν,
Κάπνισε, κόρη, νακκουρίν,
Νομάτισ' με τζιαι κλάψε.

Ο ΝΙΚΟΛΗΣ

Στίχοι : Χρήστου Χριστοδουλίδη
Μουσική : Αδόλλου Γιωργαλλέτου

Αδρώπους έστει με καρμιάν, όπως λαλούν,
που τούν' τον κόσμον φέφνουν δίχα ν' αγαπούν.
Διαβαίνεις τζι έρμεται σιονιάς
φέφνεις τζιαι γίνεσαι φονιάς
γιατί εσού εμ μ' αγαπάς, εμ μ' αγαπάς.
Φέφνεις τζιαι γίνεσαι φονιάς
διαβαίνεις τζι έρμεται σιονιάς
γιατί εσού εμ μ' αγαπάς, εμ μ' αγαπάς, εμ μ' αγαπάς.

Για το Θεόν δείξε καρμιάν, ρε Νικολή,
πριν ο καμός μου ξισιηλίσει τζι η χολή.
Όπου διαβείς, όπου τζι αν πας
γυρόν σου κάφα λαμπρατζιάς
γιατί εσού εμ μ' αγαπάς, εμ μ' αγαπάς.
Γυρόν σου κάφα λαμπρατζιάς
όπου διαβείς, όπου τζι αν πας
γιατί εσού εμ μ' αγαπάς, εμ μ' αγαπάς, εμ μ' αγαπάς.

Σγιαν το φιλίν μου εθ θε νάβρεις που σου διωό,
γύρε τζιαι πέσε πα' στα σιείλη μου τα διωό.
Να πιείς φιλίν να μεδ διφάς
να φέξ' η στράτα 'που πατάς
πέρμιμον πεις πως μ' αγαπάς, πως μ' αγαπάς.
Να φέξ' η στράτα 'που πατάς
να πιείς φιλίν να μεδ διφάς
πέρμιμον πεις πως μ' αγαπάς, πως μ' αγαπάς, πως μ' αγαπάς.

ΑΗΣ' ΤΟ ΝΑΖΙΝ

Στίχοι : Χρήστου Χριστοδουλίδη

Μουσική : Δόλλου Γιωργαλλέτου

Τώρα που μιάληνες σταλλιάν
τζιαι στήθκια καμαρώνεις
ούλλα του κόσμου τα καλά
δικιούσ' σου τα μαμ μερώνεις.

Ρεφραίν

Άησ' το νάζιν να χαρείς
θωρείς τους εν να λιώσουν
τζιείνα τα σιήλη σου διφούν
να τα φιλήσουν τζι ασ καούν
να πκιούν τζιαι να μελώσουν.

Μοιάζεις ελάφιν του βουνού,
αμέρωτον πεζούνιν
δίπλα τζιαι δε τους που πονούν
κόρη σταλλιάν τζιαι σούνι.

ΗΛΉΣΤΗ ΤΟΥ ΠΑΛΕΣΤΗ ΜΟΥ

Στίχοι : Χρήστου Χριστοδουλάδη
Μουσική : Αδύλου Γιωργαλλέτου

Ηέ 'ταν του Ηλέστη μου να δω
πάλαι τα δικο σου μιάδικια
να γίνω φου τζιτσι να διαβώ
τόν πόνο νά 'βωσ που μου τρα
τα στήθια μου κομμάδια.

Ρεφραίν

Έλα γρουσέ μου μεν αρμείς
έλα ξανά τζιτσι δος μου
τζιλένον το χέδιν της αφιής
τζιλέν'το φιλέν του δικόσμου

Πέφε πουρνόν με την νοδικιάν
όπου της γης τζιτσι νά'σαι
φιλέν να σβήσει τηφ φωδικιάν
να δώσει γαίμαν στην καρκιάν
που γρόνια καρτερά σε.

ΚΟΡΗ ΠΑΦΙΤΟΥ

Στίχοι-Μουσική : Λόλλου Γιωργαλλέτου

Μαχόμης

Κόρη Παφίτου
αντζιέλισσα τζιαι φως μου
διιασ μου 'που τ'αμμάδκια σου
το φως των αμμάδιών μου.

Ρεφραίν

'Ελα κόρη Παφίτου
ρα γλυτζιά καμωματού,
δος μου τα σιειλουόδκια σου
τα διυο να τα φιλιήσω.

'Ελα κόρη Παφίτου,
κόρη κιεραζοσιειλού,
δος μου που τ'αμμάδκια σου
το φως να περπατήσω.

Κόρη Παφίτου
μεμ μου κάμνεις γινάδκια,
χαμογέλα, κλείσε μου
τα διυο γλυτζιά σου 'μμάδκια.

Το Γιαβέλι

Το γιαβέλι στην Πάρταν σου - γιαβέλι σου ω-ω
ήρτα να το κλαψω ωχ (καρμύ σου)
" γιαβέλι σου

Της' έρωτα σου η Μαρία σου - γιαβέλι σου ω-ω
Πως ήρτα να το κλαψω ωχ καρμύ σου

Τα Μαρία κλάδικα τα γυτσία - γιαβέλι σου ω-ω
τα κλάδικα τα κλάδικα ωχ καρμύ σου

Εκάρτα με τη αρμύδικα - γιαβέλι σου ω-ω
τη κλάδικα σου το κλάδικα - ωχ καρμύ σου

Μουσικορία της γέρουτα - γιαβέλι σου - ω-ω
παιδικία της κλάδικα της γέρουτα ωχ καρμύ σου

7
Η ΜΗΛΙΑ

Ὡσποσον Μηλιά μου οι καρκιές μας μα πονούν
ὦσποσον τα στόματα του κόσμου να λαλούν
ἀηστο γινάτι τζι'έλα πέ το, πέ το ναι
πέ το για να απάσουν ούλλοι μέσ'στον καφενέ.

Να μέν αρκείς, να μεν αρκώ
τζι'εν να αναγύρω το χωρκόν
εν τζιαι σηκώνει 'πομονήν
να παντρευτούμε τζιαι κανεί.

Ρα Μηλιά μου, ρα Μηλιά μου μα τον 'Αη Λαρκόν
εγινίκαμεν ρεζλίιν μέσ'τουν'το χωρκόν
ἀηστο γινάτι τζι'έλα κόρη πέ το ναι
έλα για να σπάσουν ούλλοι μέσ'στον καφενέ.

Να μέν έσιης 'πο τούτα πκιόν
νάσιεις 'που μέναν τζιαι γλεπκιόν
τζι'εν να περάσουμεν μαζί
μ'αγάπην τζιαι αναπαήν.

Κόρη Μηλιά, κόρη Μηλιά
να κάμνεις καηρέττιν
θέλω λαούτα τζιαι βκιολιά
γάμους τζιαι ζηαφέττιν.

Να μέν αρκείς, να μέν αρκώ
τζι'εν να αναγύρω το χωρκόν
εν τζιαι σηκώνει 'πομονήν
να παντρευτούμε τζιαι κανεί.

Τὴν Τριήμερον μου Ποσειδέω

Ἦσαν τὰούθου ὠρῶν μίτρα,
σοὺ σκεφθῆναι γὰρ ὡς ὠτρα,
γὰρ τὴν λιμάνια τοιάζους τόσους
γὰρ ἐρῶ τριήμερον ἁπάν

Μισαίνουσι οἱ καὶ τὸς τριήμερον ἀπορὸ
τραβούν κούρια ὠροίμος κατὰς τριήμερος
στριήμερον μετὰ μάρτυρα ὑπόμνητα θωρῶ
Τὴν τριήμερον μου ποσειδέω

Πᾶσι τὰούθου ὠρῶν μίτρα
σοὺ κατὰ τὸ γρόνος σοὺ μου ὠτρα.
ἀφῆναι ὡς ὁ δὲ χωρὶς μου
σοὺ λουρ κατὰ ἦτρα.

Μισαίνουσι οἱ καὶ τὸς τριήμερον ἀπορὸ
τραβούν κούρια ὠροίμος κατὰς τριήμερος
στριήμερον μετὰ ὑπόμνητα ἔραχαι τὸ γιὰ τὸ
Τὴν τριήμερον μου τριήμερον.

Τζιούπρος μου ανεράδα μου.

Μουσ. Δ. Κωνσταντίνου
Στ. Α. Αγερόσις.

1. Τζιούπρο μου ανεράδα μου
Τζιούδρο μου ροδαφνού μου
έρωτα της καρτούλας μου
βαίσιφισσα του νου μου
Μούσα μου είσ' ατέλειωτη
ωσ τον τζιαφόν της νιότης
το φρώτον μου φτεράτζίεμαν
ρίμες αγάως φρώτης.
2. Μαέψαν με αψού μιτσήν
ο σφάρός η γή σου.
τα κώλλη η ιστορία σου
η φλώσσα σου το δει σου
Αξίφεις Τζιούδρος μου για μεν
πύρταν τον παραδείσου
ως το θρανίον έγραφα
για πάντα έραετης σου.
3. Τζιούδρος μου είσ' αγάση μου
λαφρία μου διότης
είσαι η μάνα μου εβού
ούλλη η αδρωξόλης
Που θέφεις να σου αρνιολώ
ωλλέ μου εθδα ε' αρνιολώ
ωλλέ μου εθδα ε' αρνιολώ
δευτέρη μου θεόλης
- * Ο ωσολον ελρωτόγον έμεινα
απόφκιος τζιουφριώλης
να γήσω ψέσ' τ' αγμάφια σου ωαντολινός δεσφωίλης

ΠΟΣΟΝ ΘΕ ΜΟΥ ΜΕ ΠΑΙΔΕΨΕΙ

Στίχοι : Χρήστου Χριστοδουλίδη
Μουσική : Λόλλου Γιωργαλλέτου

Κάθε φοράν στην εκκλησιάν
με μιαν τζιαινούρικαν φορεσιάν
σα συνακτούσιν ούλλοι,
μπαίννει τζιαι στέκει στη γωνιάν
δικλά θωρεί με τζιαι γελά
ένα ψηλόν σκαπούλλιν.

Ρεφραίν

Πόσον θε μου με παιδέφκει
ήντα θέλετε να πω,
μέσ' στην εκκλησιάν αρκέφκει
δέχα τσίππαν να μου νέφκει
με το δειν του Παναγιά μου
με το δειν του π' αγαπώ.

Κάμε Χριστέ μου να τοδ δω:
να γίνω νύφη στο χωρικόν
πριν ο καμός του σβήσει.
Νά 'ρτει στο σπίτι μου γαμπρός
να φέρει μάλαμαν τζιαι φως
ταίρι να με ζητήσει.

ΔΙΧΑ ΤΗΣ ΗΛΙΟ

Σταυρωνει μαυρομανικο το δειν της
Πορτες αγιωνουν τζιαι κατζιελι εν βαδα
Στοισηματιζει μελι το φιλι της
τζιαι τους δικιο σιξυλους εμας ποτζιη ποδα.

Διχα της ηλιο εν εσειει
Διχα της ουλλα εν βροσιη.

ΑΝΤΑ να μπει του αμπελιου εν ειες
Σηκωνει μερα ως πανω την παγκερα της
Ευμασκαλιζονται οι κλιματζιες
Σαν ατζιηστρωσουν λιον τον αερα της.

Διχα της ηλιο εν εσειει
Διχα της ουλλα εν βροσιη.

ΕΛΛ ΝΑ ΣΜΙΞΟΥΜΕΝ ΤΑ ΔΚΥΟ

Στίχοι : Χρ. Χασάπη
Μουσική : Η. Βιολάρη

Όπως τον χαντόν μηνίσκω πάνω σου,
πάνω σου, πάνω σου άμαν θωρώ.
Τζι ώπου πάω πελλανίσκω φαίνεται,
φαίνεται, φαίνεται, πως σ' αγαπώ.

Ρεφραίν

Έλα να σμίξουμεν τα δκυό
φιλιά δροσάτα να σου διυώ,
έλα τζιαι 'σούνι, τάνα μου,
να μεμ με κλαίει η μάνα μου (δεις)

Τζιείν' τα κάλλη σου τζιυρά μου μέσα μου,
μέσα μου, μέσα μου άφτουν λαμπρά.
Τζι έχασα πιον τα νερά μου, ως τζιαι ο νους μου
ο νους μου, ο νους μου 'ξωτραβά.

ΟΥΛΛΗ ΣΤΡΑΤΑ ΤΟΝ ΑΠΡΙΛΗ

Ήσουν το φως μου τζ'εφεξες
κορη τζαι φωτισες με
εδιφουν τζησουν το νερο
ηρτες τζιαναστησες με

Ουλη στρατα του Απριλη
πιανω τον τζαι παρπατω
τονομα σου στο μαντηλι
το μαντηλι στο λαιμο.

Ήσουν ταφη μακρια
σγιαν το πουλι τζαι ταστρο
τωρα χωσε σταγκαλια μου
πυρσος αγαπης καστρο.

Ουλη στρατα.....

ΠΑΝΩ ΣΤΟΥ ΤΖΥΚΚΟΥ ΤΑ ΒΟΥΝΑ

ΠΑΝΩ ΣΤΟΥ ΤΖΥΚΟΥ ΤΑ ΒΟΥΝΑ
ΣΗΜΜΕΡΑ ΣΤΡΑΦΤΕΙ ΤΖΑΙ ΒΡΟΝΤΑ
ΣΗΜΜΕΡΑ ΣΤΡΑΦΤΕΙ ΤΖΑΙ ΒΡΟΝΤΑ
ΠΑΝΩ ΣΤΟΥ ΤΖΥΚΚΟΥ ΠΑ ΣΤΟΥ ΤΖΥΚΚΟΥ ΤΑ ΒΟΥΝΑ
ΠΑΝΩ ΣΤΟΥ ΤΖΥΚΚΟΥ ΤΑ ΒΟΥΝΑ
ΣΗΜΜΕΡΑ ΣΤΡΑΦΤΗ ΤΖΑΙ ΒΡΟΝΤΑ

ΕΝΑΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ ΠΟΛΕΜΑ
ΜΕΣΑ ΣΤ'ΑΓΙΑΖΙ ΣΤΟ ΣΙΟΝΙΑ
ΜΕΣΑ ΣΤ'ΑΓΙΑΖΙ ΣΤΟ ΣΙΟΝΙΑ
ΕΝΑΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ Ο ΑΝΤΑΡΤΗΣ ΠΟΛΕΜΑ
ΕΝΑΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ ΠΟΛΕΜΑ
ΜΕΣΑ ΣΤ'ΑΓΙΑΖΙ ΣΤΟ ΣΙΟΝΙΑ

ΔΑΡΚΩΝΗ ΓΗ ΤΖΙ ΠΑΝΑΓΙΑ
ΤΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ ΕΥΨΥΧΑ
ΤΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ ΕΥΨΥΧΑ
ΔΑΡΚΩΝΕΙ ΓΗ ΔΑΡΚΩΝΕΙ ΓΗ ΤΖΙ ΠΑΝΑΓΙΑ
ΔΑΡΚΩΝΕΙ ΓΗ ΤΖΙ ΠΑΝΑΓΙΑ
ΤΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ ΕΥΨΥΧΑ

ΜΕΣ ΤΕΣ ΚΑΡΚΙΕΣ ΜΑΣ ΕΝ ΝΑ ΖΙΗΣ
ΑΝΤΑΡΤΗ ΜΑΣ ΕΝ ΘΑ ΧΑΘΕΙΣ
ΑΝΤΑΡΤΗ ΜΑΣ ΕΝ ΘΑ ΧΑΘΕΙΣ
ΜΕΣ ΤΕΣ ΚΑΡΚΙΕΣ ΜΑΣ ΤΕΣ ΚΑΡΚΙΕΣ ΜΑΣ ΕΝ ΝΑ ΖΙΗΣ
ΜΕΣ ΤΕΣ ΚΑΡΚΙΕΣ ΜΑΣ ΕΝ ΝΑ ΖΙΗΣ
ΑΝΤΑΡΤΗ ΜΑΣ ΕΝ ΘΑ ΧΑΘΕΙΣ.

ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΛΑ

Που το στενο αμα περασει τζαι φανη
σιαστείζουν τζαι ένμιλούσιν οι διαβάτες
άμαν γελά παντές τζαι σπάζουν οι ουρανοι
τζιοντάς μιλα ανατρισιάζουσιν οι στράτες

Αχ ρε Δημητρούλα ,Δημητρούλα
αχ ρε Δημητρουλα,μορφονιά
δος μου να φιλησω τζην τα σιήλη
πάρτη πίκρα του στη γειτονιά.

Καθε πρωι μεσα στα μαδκια της το φως
γενιετε τους ανθρωπους να φωτιση
τζιο ποθος μεσα στη καρκια μου ο κρυφος
ξυπνα τον ηλιο που γελα να σιερετήση

Αχ ρε Δημητρουλα,Δημητρουλα

.....

ΒΑΡΩΣΙΩΤΟΥΕΣ ΧΩΡΑΙΤΟΥΕΣ

Λαλουσι αμα παντρευτω
πως ενα νοικοτσιηρευτω
μαπιαν με ο φος τον μαυρο
πως γιαν τι θελω εθε ναβρω

Βαρωσιωτουες Χωραιτουες, Τσιερινωτουες
καμνουν καρτουες
σαν την δικην μου να τακκουρουν
Βαρωσιωτουες χωραιτουες τσιη παφιτουες
καμνουν καρτουες
σαν την δικη μου να ττακκουρουν

Νασιη παρα τις Μορφιτους
την γλυκα της Λευκονιτους
της Πεγιωτους την ομορφια
της Σκαλιωτους τσιη το καπαρτησμα

Βαρωσιωτουες..... Τέλος ωφτό

10 Ματοκόριδο

1/

Όπως το ματοκόριδο
αλλά να πει γάντζο
τζιβεκάτου οχτού τ' αβγατζιού
τζιαί να πουδωφουρίσει.
ετσι εν τση αγάωη του
τζι αν δόν διατώκησιν κόρη
δε ημ να διατώ τσ βουναί
τζιαί να χαώ στα ορη εδισ}

Refrain

Μέν άκρεπέεσε χαρω σε
τζι' αστε επίν εν να ντραβίω
αγώω με τζι' αγώω σε
δε τον το να σου το δω εδισ}

2/

Εφένον η αγάωη του
εντζιαι λαζώ σου φέτα
πίνει τσ σαβμα της ψυδής
τζιαί της καρδιάς τσ παιφαν
τζιαί η δίκη σου έπρεν
κείνον κονιά στ' αβγατζιν
έφένον ποταβεικεται
σιόν οθεανόν καβάζιν εδισ}

Σημείως Refrain